

WOJEWODA MAZOWIECKI
Nr LEX-I.4131.41.2014.MPZ

Warszawa, 28 kwietnia 2014 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, poz. 645 i poz.1318 oraz z 2014 r. poz. 379)

stwierdzam nieważność

§ 6 ust. 2 od słów „ określonych w ust. 6” i § 6 ust. 3 – 9 oraz § 7 Załącznika Nr 1 do uchwały Nr XL/253/2014 Rady Gminy Sońsk z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Sońsk w 2014 roku.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 marca 2014 r. Rada Gminy w Sońsku podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Sońsk.

Obowiązek uchwalenia takiego programu wynika z art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.), natomiast szczegółowy zakres regulacji zawarty jest w dyspozycji ust. 2-5 ww. artykułu. Obecne brzmienie art. 11a ustawy o ochronie zwierząt zostało nadane ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr 230, poz. 1373). Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy zmieniającej (druk nr 4257), nowelizacja spowodowana była koniecznością uregulowania kwestii praw zwierząt w obliczu zmian zachodzących w mentalności społecznej i wzmocnienia odpowiedzialności gmin za zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom. Zasadniczym *novum* jest wprowadzenie obowiązku uchwalenia przez gminy programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności w określonym trybie oraz szczegółowe wyliczenie zadań, które powinny być objęte programem - takie rozwiązanie nie pozostawia gminom swobody wyboru działań.

W świetle art. 11a ust. 2 i 5 ustawy o ochronie zwierząt program obejmuje:

- zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt,
- opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie,
- odławianie bezdomnych zwierząt,
- obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt,
- poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt,
- usypianie ślepych miotów,
- wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich,
- zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt,
- wysokość środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków.

Nadto program może obejmować plan znakowania zwierząt w gminie.

Ustawodawca w art. 11a ust. 6 i 7 ustawy o ochronie zwierząt ustalił także sposób procedowania nad projektem programu, wskazując, że projekt programu przygotowuje wójt

(burmistrz, prezydent miasta). Projekt programu winien zostać przekazany do zaopiniowania: właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii, organizacjom społecznym, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, działającym na obszarze gminy oraz dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich, działających na obszarze gminy (uprawnione podmioty w terminie 21 dni od dnia otrzymania projektu programu wydają opinie o projekcie, przy czym niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za akceptację przesłanego programu).

W toku przeprowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że uchwała Rady Miejskiej w Sońsku została podjęta z istotnym naruszeniem prawa. W kwestionowanej uchwale znalazły się zapisy wykraczające poza delegację ustawową wskazaną powyżej.

Za nieprawidłowe, należy uznać te zapisy Załącznika do uchwały, które regulują procedurę adopcyjną, w szczególności przepisy wprowadzające rekompensatę części kosztów utrzymania psa (§ 6 ust. 3,4,5), kontrolę warunków w jakich przebywa pies (ust. 6 i 8), zasady zwrotu rekompensaty oraz odbierania psów (§ 6 ust. 9), a także obowiązki nakładane na adoptujących (§ 6 ust. 7). Wskazane wyżej przepisy, stanowią w części dotyczącej rekompensaty za adopcję psa, przekroczenie delegacji ustawowej, w części zaś, w zakresie w jakim regulują możliwość odebrania zwierzęcia, wkraczają w materię ustawową. Ustawa o ochronie zwierząt w przepisie art. 7 szczegółowo reguluje sytuacje, w których istnieje możliwość czasowego odebrania zwierzęcia z powodu przebywania w niewłaściwych warunkach lub znęcania się.

Konieczność stwierdzenia nieważności § 6 ust. 2 od słów „ określonych w ust. 6 ” wynika z uchylenia, niniejszym rozstrzygnięciem nadzorczym § 6 ust. 6 Załącznika Nr 1 do uchwały. W tym miejscu należy podkreślić, że przepis w § 6 ust. 6 Załącznika do uchwały nie zawiera żadnych wymogów stawianych adoptującym, a mówi jedynie o kontroli warunków w jakich przebywa pies.

Konsekwencją uchylenia przepisu § 6 ust. 6 i 7 Załącznika do uchwały jest konieczność uchylenia § 7, który odnosi się bezpośrednio do warunków określonych w zakwestionowanych przepisach.

Mając na uwadze istotny cel ustawodawcy związany ze wzmocnieniem odpowiedzialności gmin za zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom należałoby uznać, iż przepisy § 6 ust. 2 od słów „ określonych w ust. 6 ” i § 6 ust. 3 – 9 oraz § 7 Załącznika Nr 1 do uchwały Nr XL/253/2014 Rady Gminy Sońsk z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Sońsk w 2014 roku, przekraczają delegację ustawową wskazaną w art. 11a ustawy o ochronie zwierząt, co skutkuje obowiązkiem stwierdzenia ich nieważności.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, w części objętej rozstrzygnięciem, z dniem jego doręczenia.

Wojewoda Mazowiecki:
Jacek Kozłowski

